

Hugo Koenraad Labrie is geboren op 8 januari 1935 in Fort de Kock, NOI. Hij was de zoon van Adrianus (Adri) Labrie (1902–1980) en Margarthe Jacomina (Greet) Oudenaarden (1900). Zijn ouders trouwden op 12 juli 1929 in Den Haag. Hij had een broer, Alfred Theodoor (1931, Padang) en twee zussen, Eliza Marianne (1933, Fort de Kock) en Augusta Gertrude (Solo). Zijn vader was onderwijzer en zijn moeder was kleuterjuf. Na hun huwelijk vertrokken ze met de P.C. Hooft van Nederlands Indië en kwamen terecht in Padang. Zijn vader werd daarna overgeplaatst naar Manindjau, waar hij hoofd werd van de plaatselijke H.I.S. Manindjau was maar een klein plaatsje, zonder dokter. De dichtst nabijgelegen grotere stad, was Fort de Kock waar wel een dokter zijn praktijk uitoefende.

Vlak voor de oorlog woonden ze in Solo was zijn vader werkte op de christelijke HBS Margojoedan

Zijn vader werd tijdens de mobilisatie soldaat infanterie bij Landstorm afdeling in Solo. Hij werd krijgsgevangen genomen en geïnterneerd. Hij werd afgevoerd naar Japan om als slaaf op scheepswerven te werken.

Hugo kwam met moeder en twee zussen op een gegeven moment terecht in kamp Lampersari. Dit kamp bestond uit een groot aantal kamponghuisjes en een school, gelegen aan weerszijden van de Lampersari-weg in het oosten van Semarang. Ze 'woonden' in een kamer met nog 3 andere gezinnen. Hij zag met de overgave van Japan vliegtuigen overvliegen en juichte mee met de mensen die met een Hollandse vlag zwaaiden. Uit de vliegtuigen werd lekkers gegooid: KLIM melkpoeder, koekjes, chocola. Na de bevrijding werden ze eerst ondergebracht in de wijk Tjandi.

Na de bevrijding door de Engelsen werden ze naar een veilige plaats verscheept om wat aan te sterken, voordat ze naar Nederland werden gerepatriëerd. Zijn vader ging na de bevrijding door de Amerikanen naar Manila en de rest van het gezin naar Kandy op Ceylon. Telkens als er een schip met repatrianten op weg naar Europa, Colombo aandeed, werd er een passagierslijst gepubliceerd, zodat men kon zien of er familie of vrienden aan boord waren. Op een van die lijsten stond de naam van Hugo's vader. Hij was aan boord van de "RUYS" van de KPM op weg naar Holland. Moeder mocht met de kinderen meereizen. In 1946 kwamen ze in Nederland aan en trokken tijdelijk bij familie in Den Haag in.

In 1947 ging vader terug naar Indië om als leraar in Medan aan de slag te gaan, de rest van de familie volgde een jaar later. Hugo werd lid van de Padvinderij, die elke zaterdag bij elkaar kwam. De Hopman was Peter (Doug) Scherf, een onderofficier in het Nederlandse leger, waarvan een deel gevestigd was in Medan. In de groep zaten Europese en Indonesische jongens. In de vakanties kampeerden ze vaak op het erf van meneer en mevrouw De Bruijn en hun zoon Theo, een Nederlandse boer die probeerde een dairy farm op touw te zetten. Ook werd er meegedaan aan, door de school georganiseerde, wandelmarsen. Van de vrienden van school en de padvinderij herinnerde hij zich nog:

Robbie Bish, Henk Doyer, Gerrit Ruhaak, George en Pim Noe, Sonny Anthonijs, Wout Jumelet, Hans, Edu en Robbie Jansen, Nars Hod, Joke en Jan Hoefman, Pauline Mooy, Joyce Goossens, Els Korver, Beppie Dekker, Huub Zeitlin.

De situatie in Indië werd in de loop der jaren steeds moeilijker en daarom besloten zijn ouders in 1951 om moeder en de kinderen naar Nederland te laten terugkeren. In oktober werd een passage geboekt naar Holland op de “JOHAN VAN OLDENBARNEVELDT”. Vader zou later volgen omdat hij zijn contract moest vol maken.

Hugo emigreerde later naar Australië.

Meer informatie

[Hugo Labrie | De Indische Verhalentafel \(de-indische-verhalentafel.online\)](http://de-indische-verhalentafel.online)

[Registratie Adrianus Labrie & Margaretha Jacomina Oudenaarden & Alfred Theodoor Labrie & Eliza Marianne Labrie & Hugo Koenraad Labrie in 1913 te 's-Gravenhage » Open](#)

[Archieven](#)

[Japanse interneringskaarten | Nationaal Archief](#)

[Lampersari \(japanseburgerkampen.nl\)](http://japanseburgerkampen.nl)

[NR \(japanseburgerkampen.nl\)](http://japanseburgerkampen.nl)

[‘Lief Indië, ik kom terug’ | Java Post](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.